

DANILO

ПОГЛАВЉЕ 1

Godine treće carovanja Joakima, cara Judinog dodje Navuhodonosor, car vavilonski na Jerusalem, i opkoli ga.

² I Gospod mu dade u ruku Joakima, cara Judinog i deo sudova doma Božijeg, i odnese ih u zemlju Senar u dom boga svog, i metnu sudove u riznicu boga svog.

³ I reče car Asfenazu starešini svojih dvorana da dovede izmedju sinova Izrailjevih, i od carskog semena i od knezova,

⁴ Mladiće na kojima nema mane, i koji su lepog lica i naučeni svakoj mudrosti i vešti znanju i razumni i koji mogu stajati u carskom dvoru, pa da ih uči knjigu i jezik haldejski.

⁵ I odredi im car obrok na dan od jela carskog i od vina koje on pijaše, da se hrane tri godine, a posle da stoje pred carem.

⁶ A medju njima behu od sinova Judinih Danilo, Ananija, Misailo i Azarija.

⁷ A starešina nad dvoranima dade im imena, i Danilu nade ime Valtasar, a Ananiji Sedrah, a Misailu Misah, a Azariji Avdenago.

⁸ Ali Danilo naumi da se ne skvrni obrokom jela carevog i vinom koje on pijaše, i zamoli se starešini nad dvoranima da se ne skvrni.

⁹ I dade Bog Danilu te nadje milost i ljubav u starešine nad dvoranima.

¹⁰ I reče starešina nad dvoranima Danilu: Bojim se gospodara svog cara, koji vam je odredio jelo i piće; jer kad car vidi lica vaša lošija nego u ostalih mladića, vaših vrsnika, zašto da mi učinite da budem glavom kriv caru?

¹¹ A Danilo reče Amelsaru, kog starešina nad dvoranima postavi nad Danilom, Ananijom, Misailom i Azarijom:

¹² Ogledaj sluge svoje za deset dana, neka nam se daje varivo da jedemo i voda da pijemo.

¹³ Pa onda neka nam se vide lica pred tobom i lica mladića koji jedu carsko jelo, pa kako vidiš, onako čini sa slugama svojim.

¹⁴ I poslušaj ih u tom, i ogledaj ih za deset dana.

¹⁵ A posle deset dana lica im dodjoše lepša i mesnatija nego u svih mladića koji jedjahu carsko jelo.

¹⁶ I Amelsar uzimaše jelo njihovo i vino koje njima trebaše piti, i davaše im variva.

¹⁷ I dade Bog svoj četvorici mladića znanje i razum u svakoj knjizi i mudrosti; a Danilu dade da razume svaku utvaru i sne.

¹⁸ I kad prodje vreme po kome car beše rekao da ih izvedu, izvede ih starešina nad dvoranima pred Navuhodonosora.

- ¹⁹ I govori car s njima, i ne nadje se medju svima njima ni jedan kao Danilo, Ananija, Misailo i Azarija; i stajahu pred carem.
- ²⁰ I u svemu čemu treba mudrost i razum, za šta ih car zapita, nadje da su deset puta bolji od svih vrača i zvezdara što ih beše u svemu carstvu njegovom.
- ²¹ I osta Danilo do prve godine cara Kira.

ПОГЛАВЉЕ 2

A druge godine carovanja Navuhodonosorovog usni Navuhodonosor san, i uznemiri mu se duh i san ga prodje.

² I reče car da dozovu vrače i zvezdare i gatare i Haldeje da kažu caru san njegov. I dodjoše i staše pred carem.

³ I reče im car: Usnih san, i uznemiri mi se duh kako bih doznao šta sam snio.

⁴ A Haldeji rekoše caru sirski: Care, da si živ doveka! Pripovedi san slugama svojim, pa ćemo ti kazati šta znači.

⁵ A car odgovori i reče Haldejima: Zaboravio sam, ako mi ne kažete šta sam snio i šta znači, bićete isečeni i kuće će vaše biti bunjišta.

⁶ Ako li mi kažete šta sam snio i šta znači, dobićete od mene dare i poklone i veliku čast; kažite mi dakle šta sam snio i šta znači.

⁷ Odgovoriše opet i rekoše: Neka car pripovedi san slugama svojim, pa ćemo kazati šta znači.

⁸ Car odgovori i reče: Doista vidim da hoćete vremena da dobijete; jer vidite da sam zaboravio.

⁹ Ali ako mi ne kažete šta sam snio i šta znači, jedan vam je sud; jer ste se dogovorili da kažete preda mnom laž i prevaru dok se promeni vreme; zato kažite mi san, pa ću videti da mi možete kazati šta znači.

¹⁰ Odgovoriše Haldeji caru i rekoše: Nema čoveka na zemlji koji bi mogao kazati caru to šta ište; zato nijedan car ni knez ni vlastelin nije nikada iskao takvo šta od vrača ili zvezdara ili Haldejca.

¹¹ I šta car ište vrlo je teško; niti ima drugog koji bi mogao kazati caru osim bogova, koji ne žive medju ljudima.

¹² Zato se car razljuti i razgnevi vrlo, i zapovedi da se pogube svi mudraci vavilonski.

¹³ I kad izidje zapovest, te ubijahu mudrace, tražahu i Danila i drugove njegove da ih ubiju.

¹⁴ Tada Danilo odgovori mudro i razumno Ariohu zapovedniku stražarskom, koji beše izašao da ubija mudrace vavilonske;

¹⁵ Odgovori i reče Ariohu, vlastelinu carevom: Zašto je tako nagla zapovest od cara? Tada Arioh kaza stvar Danilu.

¹⁶ A Danilo otide i zamoli cara da mu ostavi vremena, pa će kazati caru šta san znači.

¹⁷ Potom otide Danilo kući svojoj, i kaza stvar Ananiji, Misailu i Azariji, drugovima svojim,

¹⁸ Da se mole za milost Bogu nebeskom radi te tajne, da ne bi poginuli Danilo i drugovi mu s ostalim mudracima vavilonskim.

¹⁹ I objavi se tajna Danilu, u noćnoj utvari; tada Danilo blagoslovi Boga nebeskog.

²⁰ Progovori Danilo i reče: Da je blagosloveno ime Gospodnje od veka do veka; jer je Njegova mudrost i sila;

²¹ I On menja vremena i čase; smeće careve, i postavlja careve; daje mudrost mudrima i

razum razumnima.

22 On otkriva šta je duboko i sakriveno, zna šta je u mraku, i svetlost kod Njega stanuje.

23 Tebe, Bože otaca mojih, hvalim i slavim, šta si mi dao mudrost i silu, i šta si mi objavio za šta Te molismo objaviv nam stvar carevu.

24 Tada otide Danilo k Ariohu, kog car beše odredio da pogubi mudrace vavilonske; i došav ovako mu reče: Ne gubi mudraca vavilonskih; izvedi me pred cara da kažem caru šta san znači.

25 Tada Arioh brže izvede Danila pred cara, i ovako mu reče: Nadjoh čoveka izmedju roblja Judinog, koji će kazati caru šta san znači.

26 A car progovori i reče Danilu, koji se zvaše Valtasar: Možeš li mi kazati san koji sam snio i šta znači?

27 Odgovori Danilo caru i reče: Tajnu koju car ište ne mogu kazati caru mudraci ni zvezdari ni vrači ni gatari.

28 Nego ima Bog na nebu koji otkriva tajne i javlja caru Navuhodonosoru šta će biti do kraja. San tvoj i šta ti je videla glava na postelji tvojoj ovo je:

29 Tebi, care, dodjoše misli na postelji šta će biti posle, i Onaj koji objavljuje tajne pokaza ti šta će biti.

30 A meni se ova tajna nije objavila mudročću koja bi u mene bila mimo sve žive, nego zato da se javi caru šta san znači i da doznaš misli srca svog.

31 Ti, care, vide, a to lik velik; velik beše lik i svetlost mu silna, i stajaše prema tebi, i strašan beše na očima.

32 Glava tom liku beše od čistog zlata, prsi i mišice od srebra, trbuh i bedra od bronzе,

33 Noge mu od gvoždja, a stopala koje od gvoždja koje od zemlje.

34 Ti gledaše dokle se odvali kamen bez ruku, i udari lik u stopala bronzana i zemljana, i satre ih.

35 Tada se satre i gvoždje i zemlja i bronza i srebro i zlato, i posta kao pleva na gumnu u leto, te odnese vetar, i ne nadje mu se mesto; a kamen, koji udari lik, posta gora velika i ispuni svu zemlju.

36 To je san; a sada ćemo kazati caru šta znači.

37 Ti si, care, car nad carevima, jer ti Bog nebeski dade carstvo, silu i krepost i slavu,

38 I gde god žive sinovi ljudski, zveri poljske i ptice nebeske, dao ti je u ruke, i postavio te gospodarem nad svim tim. Ti si ona glava zlatna.

39 A nakon tebe nastaće drugo carstvo, manje od tvog; a potom treće carstvo, bronzano, koje će vladati po svoj zemlji.

40 A četvrto će carstvo biti tvrdo kao gvoždje, jer gvoždje satire i troši sve, i kao gvoždje što sve lomi, tako će satrti i polomiti.

41 A što si video stopala i prste koje od kala lončarskog koje od gvoždja, biće carstvo razdeljeno, ali će biti u njemu tvrdje od gvoždja, jer si video gvoždje pomešano s kalom lončarskim.

42 I što prsti na nogama behu koje od gvoždja koje od kala, carstvo će biti nešto jako, a nešto trošno.

43 A što si video gvoždje pomešano sa kalom lončarskim, to će se oni pomešati sa semenom čovečijim, ali neće prionuti jedan za drugog kao što se gvoždje ne može smešati s kalom.

44 A u vreme tih careva Bog će nebeski podignuti carstvo koje se do veka neće rasuti, i to se carstvo neće ostaviti drugom narodu; ono će satrti i ukinuti sva ta carstva, a samo će

stajati do veka.

⁴⁵ Kako si video gde se od gore odvali kamen bez ruku i satre gvoždje, bronzu, kao, srebro i zlato. Bog veliki javi caru šta će biti posle; san je istinit, i tumačenje mu verno.

⁴⁶ Tada car Navuhodonosor pade na lice svoje, i pokloni se Danilu, i zapovedi da mu prinesu prinos i kad.

⁴⁷ Car progovori Danilu i reče: Doista, vaš je Bog Bog nad bogovima i Gospodar nad carevima, i koji objavljuje tajne, kad si mogao otkriti ovu tajnu.

⁴⁸ Tada car uzvisi Danila, i dade mu mnoge velike darove i učini ga gospodarem svoj zemlji vavilonskoj i poglavarem nad svim mudracima vavilonskim.

⁴⁹ I Danilo izmoli u cara, te postavi nad poslovima zemlje vavilonske Sedraha, Misaha i Avdenaga, a Danilo osta na dvoru carevom.

ПОГЛАВЉЕ 3

Car Navuhodonosor načini zlatan lik, kome visina beše šezdeset lakata, a širina šest lakata; i namesti ga u polju Duri u zemlji vavilonskoj.

² I posla car Navuhodonosor da saberu knezove, upravitelje i vojvode, starešine, rizničare, sudije, nastojnike i sve vlastelje zemaljske, da dodju da se osveti lik što ga postavi car Navuhodonosor.

³ Tada se skupiše knezovi, upravitelji i vojvode, starešine, rizničari, sudije, nastojnici, i svi vlastelji zemaljski, da se osveti lik šta ga postavi car Navuhodonosor; i stadoše pred likom što ga postavi Navuhodonosor.

⁴ A glasnik povika glasno: Narodi, plemena i jezici, vama se govori.

⁵ Kad čujete rog, svirale, kitare, gusle, psaltire, pevanje i svakojake svirke, popadajte i poklonite se zlatnom liku, koji postavi car Navuhodonosor.

⁶ A ko ne bi pao i poklonio se, onaj čas biće bačen u peć ognjenu užarenu.

⁷ Zato svi narodi kako čuše rog, svirale, kitare, gusle, psaltire i svakojake svirke, popadaše svi narodi, plemena i jezici, i pokloniše se zlatnom liku koji postavi car Navuhodonosor.

⁸ A neki Haldeji taj čas dodjoše i tužiše Jevreje,

⁹ I progovoriše i rekoše caru Navuhodonosoru: Care, da si živ do veka!

¹⁰ Ti si, care, zapovedio, svaki ko čuje rog, svirale, kitare, gusle, psaltire, i pevanje i svakojake svirke, da padne i pokloni se zlatnom liku;

¹¹ A ko ne bi pao i poklonio se, da se baci u peć ognjenu užarenu.

¹² A imaju ljudi Jevreji, koje si postavio nad poslovima zemlje vavilonske, Sedrah, Misah i Avdenago; ti ljudi, care, ne haju za te, ne poštuju tvoje bogove, i ne klanjaju se zlatnom liku, koji si postavio.

¹³ Tada Navuhodonosor u gnevu i ljutini zapovedi da dovedu Sedraha, Misaha i Avdenaga. I dovedoše te ljude pred cara.

¹⁴ Navuhodonosor progovori i reče im: Je li istina Sedraše, Misaše i Avdenago, da vi ne služite mojim bogovima i da se ne klanjate zlatnom liku koji postavih?

¹⁵ Jeste li dakle gotovi, kad čujete rog, svirale, kitare, gusle, psaltire i pevanje i svakojake svirke, da padnete i poklonite se liku koji načinih? Ako li se ne poklonite, onaj čas bićete bačeni u peć ognjenu užarenu; a koji je bog što će vas izbaviti iz mojih ruku?

¹⁶ Odgovoriše Sedrah, Misah i Avdenago, i rekoše caru Navuhodonosoru: Nije nam potrebno da ti odgovorimo na to.

¹⁷ Evo, Bog naš, kome mi služimo, može nas izbaviti iz peći ognjene užarene; i izbaviće nas iz tvojih ruku care.

¹⁸ A i da ne bi, znaj, care, da bogovima tvojim nećemo služiti niti ćemo se pokloniti zlatnom liku, koji si postavio.

¹⁹ Tada se Navuhodonosor napuni gneva, i lice mu se promeni na Sedraha, Misaha i Avdenaga, i odgovarajući zapovedi da se užari peć sedam puta većma nego šta beše običaj.

²⁰ I zapovedi najjačim ljudima što behu u vojsci njegovoj da svežu Sedraha, Misaha i Avdenaga, i da ih bace u peć ognjenu užarenu.

²¹ Tada svezaše one ljude u plaštima njihovim i u obući i pod kapama i u svemu odelu njihovom, i baciše ih u peć ognjenu užarenu.

²² Kako zapovest careva beše hitna i peć vrlo užarena, plamen ognjeni ubi one ljude koji bacahu Sedraha, Misaha i Avdenaga.

²³ A ta tri čoveka, Sedrah, Misah i Avdenago, padoše usred peći ognjene užarene.

²⁴ Tada se prepade car Navuhodonosor, i brže ustav progovori i reče svojim dvoranima: Ne bacismo li tri čoveka svezana u oganj? Odgovoriše i rekoše caru: Da, care.

²⁵ Odgovori i reče: Eno, vidim četiri čoveka odrešena gde hode posred ognja i nije im ništa, i četvrti kao da je Sin Božji.

²⁶ Tada pristupi Navuhodonosor na vrata ognjenoj peći užarenoj, i progovori i reče: Sedraše, Misaše i Avdenago, sluge Boga Višnjeg, izidjite i hodite. Tada Sedrah, Misah i Avdenago izidjoše isred ognja.

²⁷ I sabraše se knezovi i upravitelji i vojvode i većnici carevi, i videše te ljude gde im telu oganj ništa ne može, niti im se kosa na glavi opali, niti im se plašti šta promeniše, niti zadah od ognja prionu za njih.

²⁸ Progovori Navuhodonosor i reče: Da je blagosloven Bog Sedrahov, Misahov i Avdenagov, koji posla andjela svog i izbavi sluge svoje, koje se u Nj pouzdaše i ne poslušашe zapovesti careve i dadoše telesa svoja da ne bi služili niti se poklonili drugom bogu osim svog Boga.

²⁹ Zato zapovedam da se svaki kog mu drago naroda i plemena i jezika, koji bi pohulio na Boga Sedrahovog, Misahovog i Avdenagovog, da se iseče i kuća da mu bude bunjište, jer nema drugog boga koji može tako izbaviti.

³⁰ Tada car uzvisi Sedraha, Misaha i Avdenaga u zemlji vavilonskoj.

ПОГЛАВЉЕ 4

Car Navuhodonosor svim narodima, plemenima i jezicima što su po svoj zemlji, mir da vam se umnoži.

² Svide mi se da objavim znake i čudesa što mi učini Bog Višnji.

³ Znaci Njegovi kako su veliki! I čudesa Njegova kako su silna! Carstvo je Njegovo carstvo večno, i vlast Njegova od kolena do kolena.

⁴ Ja Navuhodonosor bejah miran u kući svojoj i cvetah u dvoru svom.

⁵ Usnih san, koji me uplaši, i misli na postelji mojoj i utvare glave moje uznemiriše me.

⁶ I zapovedih da se dovedu preda me svi mudraci vavilonski da mi kažu šta znači san.

⁷ Tada dodjoše vračari, zvezdari, Haldeji i gatari, i pripovedih im san, ali mi ne mogoše kazati šta znači.

⁸ Najposle dodje preda me Danilo, koji se zove Valtasar po imenu boga mog, i u kome je

duh svetih bogova, i pripovedih mu san.

⁹ Valtasare, poglavare vračima, znam da je duh svetih bogova u tebi i nikakva tajna nije ti teška; kaži san moj što sam snio i šta znači.

¹⁰ A utvara glave moje na postelji mojoj beše: Videh, gle, drvo usred zemlje, i visina mu velika.

¹¹ Drvo beše veliko i jako, i visina mu dosezaše do neba, i vidjaše se do kraja sve zemlje.

¹² Lišće mu beše lepo i rod obilat, i na njemu beše hrane svemu, zverje poljsko odmaraše se u hladu njegovom, i na granama njegovim stanovahu ptice nebeske, i od njega se hranjaše svako telo.

¹³ Videh u utvarama glave svoje na postelji svojoj, i gle, Stražar i Svetac sidje s neba.

¹⁴ Povika jako i reče ovako: Posecite drvo, i okrešite mu grane, pokidajte mu lišće i razmetnite mu rod; neka pobegnu zveri ispod njega i ptice s grana njegovih.

¹⁵ Ali panj sa žilama ostavite mu u zemlji, u okovima gvozdanim i bronzanim u travi poljskoj, neka ga kvasi rosa nebeska i deo da mu je sa zverjem od trave zemaljske.

¹⁶ Srce čovečje neka mu se promeni, i srce životinjsko neka mu se da, i sedam vremena neka prodje preko njega.

¹⁷ To su odredili stražari i izrekli sveti da bi poznali živi da Višnji vlada carstvom ljudskim, i daje ga kome hoće, i postavlja nad njim najnižeg izmedju ljudi.

¹⁸ Taj san snih ja, car Navuhodonosor; a ti, Valtasare, kaži šta znači, jer nijedan mudrac u carstvu mom ne može da mi kaže šta znači; a ti možeš, jer je u tebi duh svetih bogova.

¹⁹ Tada Danilo, koji se zvaše Valtasar, osta u čudu za jedan sat, i misli ga uznemiravahu. A car progovori i reče: Valtasare, san i značenje mu da te ne uznemiruje. A Valtasar odgovori i reče: Gospodaru moj, san da bude tvojim nenavidnicima, i značenje njegovo neprijateljima tvojim.

²⁰ Drvo što si video, veliko i jako, kome visina dosezaše do neba i koje se vidjaše po svojoj zemlji,

²¹ Kome lišće beše lepo i rod obilan, i na kome beše hrane svemu, pod kojim stanovaše zverje poljsko i na granama mu sedjahu ptice nebeske,

²² To si ti, care, koji si velik i silan, i veličina je tvoja visoka i doseže do neba i vlast tvoja do krajeva zemaljskih.

²³ A što car vide Stražara i Sveca gde silažaše s neba i govoraše: Posecite drvo i potrite ga, ali mu panj sa žilama ostavite u zemlji u okovima gvozdanim i bronzanim u travi poljskoj, da ga kvasi rosa nebeska, i sa zverjem poljskim neka mu je deo dokle sedam vremena prodje preko njega,

²⁴ Ovo znači, care, i ovo je naredba Višnjeg koja će se izvršiti na mom gospodaru caru:

²⁵ Bićeš prognan izmedju ljudi, i sa zverima ćeš poljskim živeti, i hraniće te travom kao goveda, i rosa će te nebeska kvasiti, i sedam će vremena proći preko tebe dokle poznaš da Višnji vlada carstvom ljudskim i daje ga kome hoće.

²⁶ A što se reče da se ostavi panj sa žilama od drveta, carstvo će ti ostati, kad poznaš da nebesa vladaju.

²⁷ Zato, care, da ti je ugodan moj savet, oprosti se greha svojih pravdom, i bezakonja svojih milošću prema nevoljnima, e da bi ti se produžio mir.

²⁸ Sve ovo dodje na cara Navuhodonosora.

²⁹ Posle dvanaest meseci hodaše po carskom dvoru u Vavilonu.

³⁰ I progovori car i reče: Nije li to Vavilon veliki što ga ja sazidah jakom silom svojom da je stolica carska, i slava veličanstvu mom?

- ³¹ Te reči još behu u ustima caru, a glas dodje s neba: Tebi se govori, care Navuhodonosore: Carstvo se uze od tebe.
- ³² I bićeš prognan između ljudi, i živećeš sa zverjem poljskim, hraniće te travom kao goveda, i sedam će vremena proći preko tebe dokle poznaš da Višnji vlada carstvom ljudskim i daje ga kome hoće.
- ³³ U taj čas ispuni se ta reč na Navuhodonosoru; i bi prognan između ljudi i jede travu kao goveda, i rosa nebeska kvasi mu telo da mu narastoše dlake kao pera u orla i nokti kao u ptica.
- ³⁴ Ali posle tog vremena ja Navuhodonosor podigoh oči svoje k nebu, i um moj vrati mi se, i blagoslovih Višnjeg, i hvalih i slavih Onog koji živi doveka, čija je vlast vlast večna i čije je carstvo od kolena do kolena.
- ³⁵ I svi stanovnici zemaljski ništa nisu prema Njemu, i radi šta hoće s vojskom nebeskom i sa stanovnicima zemaljskim, i nema nikoga da bi Mu ruku zaustavio i rekao Mu: Šta radiš?
- ³⁶ U to vreme um moj vrati mi se, i na slavi carstva mog vrati mi se veličanstvo moje i svetlost moja; i dvorani moji i knezovi moji potražiše me, i utvrdih se u carstvu svom, i doda mi se više veličanstva.
- ³⁷ Sada ja Navuhodonosor hvalim, uzvišujem i slavim cara nebeskog, čija su sva dela istina i čiji su putevi pravedni i koji može oboriti one koji hode ponosito.

ПОГЛАВЉЕ 5

- C**ar Valtasar učini veliku gozbu hiljadi knezova svojih, i pijaše vino pred hiljadom njih.
- ² Napiv se vina Valtasar zapovedi da se donesu sudovi zlatni i srebrni, koje beše odneo Navuhodonosor otac mu iz crkve jerusalimske, da iz njih piju car i knezovi mu i žene njegove i inoče njegove.
- ³ I donesoše zlatne sudove koje behu odneli iz crkve doma Gospodnjeg u Jerusalmu, i pijahu iz njih car i knezovi njegovi, žene njegove i inoče njegove.
- ⁴ Pijahu vino, i hvaljahu bogove zlatne i srebrne i bronzane i drvene i kamene.
- ⁵ U taj čas izidjoše prsti ruke čovečije i pisahu prema svećnjaku po okrečenom zidu od carskog dvora, i car vide ruku koja pisaše.
- ⁶ Tada se promeni lice caru, i misli ga njegove uznemiriše i pojas se oko njega raspasa i kolena mu udarahu jedno o drugo.
- ⁷ Povika car glasno, te dovedoše zvezdare, Haldeje i gatare; i progovori car i reče mudracima vavilonskim: Ko pročitao ovo pismo i kaže mi šta znači, onaj će se obući u skerlet, i nosiće zlatnu verižicu o vratu, i biće treći gospodar u carstvu.
- ⁸ Tada pristupiše svi mudraci carevi; ali ne mogoše pročitati pisma niti kazati caru šta znači.
- ⁹ Tada se car Valtasar vrlo uznemiri, i lice mu se sasvim izmeni; i knezovi se njegovi prepadoše.
- ¹⁰ Dodje carica radi toga što se dogodi caru i knezovima njegovim u kuću gde beše gozba, i progovori carica i reče: Care, da si živ doveka! Da te ne uznemiruju misli tvoje, i da ti se lice ne menja.
- ¹¹ Ima čovek u tvom carstvu, u kome je duh svetih bogova; i u vreme oca tvog nadje se u njega videlo i razum i mudrost, kakva je u bogova, i car Navuhodonosor, otac tvoj, care, postavi ga glavarem vračarima, zvezdarima, Haldejima i gatarima;

- ¹² Jer velik duh i znanje i razum za kazivanje snova i pogadjanje zagonetki i razmršivanje zamršenih stvari nadje se u Danila, kome car nade ime Valtasar; neka sada dozovu Danila, i on će kazati šta znači.
- ¹³ Tada Danilo bi doveden pred cara. Car progovori Danilu i reče: Jesi li ti Danilo izmedju roblja Judina, koje dovede iz judejske car otac moj?
- ¹⁴ Čuh za tebe da je duh svetih bogova u tebi, i videlo i razum i mudrost velika da se nadje u tebe.
- ¹⁵ A sada su dovedeni preda me mudraci, zvezdari, da pročitaju pismo i kažu mi šta znači; ali ne mogu da kažu šta to znači.
- ¹⁶ A za tebe ja čuh da možeš protumačiti i zamršene stvari razmrsiti. Ako, dakle, možeš pročitati ovo pismo i kazati mi šta znači, obući ćeš se u skerlet, i zlatnu verižicu nosićeš o vratu, i bićeš treći gospodar u carstvu.
- ¹⁷ Tada odgovori Danilo i reče pred carem: Darovi tvoji neka tebi, i podaj drugom poklone svoje; a pismo ću ja pročitati caru i kazati šta znači.
- ¹⁸ Care, Bog Višnji dade carstvo veličinu i slavu i čast Navuhodonosoru, ocu tvom.
- ¹⁹ I od veličine koju mu dade svi narodi, plemena i jezici drhtahu pred njim i bojahu ga se; ubijaše koga hoćaše, i ostavljahu u životu koga hoćaše, uzvišavaše koga hoćaše, i ponižavaše koga hoćaše.
- ²⁰ Ali kada mu se podiže srce i duh mu se posili u oholosti, bi smetnut s carskog prestola svog, i uzeše mu slavu.
- ²¹ I bi prognan izmedju ljudi i srce mu posta kao u zveri, i stan mu beše s divljim magarcima, hraniše ga travom kao goveda, i rosa nebeska kvasi mu telo, dokle pozna da Bog Višnji vlada carstvom ljudskim, i koga hoće postavlja nad njim.
- ²² A ti, Valtasare, sine njegov, nisi ponizio srca svog premda si znao sve ovo.
- ²³ Nego si se podigao na Gospoda nebeskog, i sudove doma Njegovog donesoše preda te, i piste iz njih vino ti i knezovi tvoji, žene tvoje i inoče tvoje, i ti hvali bogove srebrne i zlatne, bronzane, gvozdene, drvene i kamene, koji ne vide niti čuju, niti razumeju, a ne slavi Boga, u čijoj je ruci duša tvoja i svi putevi tvoji.
- ²⁴ Zato od Njega bi poslana ruka i ovo pismo bi napisano.
- ²⁵ A ovo je pismo napisano: MENE, MENE, TEKEL, UFARSIN.
- ²⁶ A ovo znače te reči: MENE, brojao je Bog tvoje carstvo i do kraja izbrojao.
- ²⁷ TEKEL, izmeren si na merila, i našao si se lak.
- ²⁸ FERES, razdeljeno je carstvo tvoje, i dano Midijanima i Persijanima.
- ²⁹ Tada zapovedi Valtasar, te obukoše Danila u skerlet, i metnuše mu zlatnu verižicu oko vrata, i proglasiše za nj da je treći gospodar u carstvu.
- ³⁰ Istu noć bi ubijen Valtasar, car haldejski.
- ³¹ A Darije Midijanin preuze carstvo, i beše mu oko šezdeset i dve godine.

ПОГЛАВЉЕ 6

Svide se Dariju te postavi nad carstvom sto i pedeset upravitelja da budu nad svim carstvom;

² A nad njima tri starešine, od kojih jedan beše Danilo, kojima će upravitelji davati račune da ne bi caru bilo štete.

³ A taj Danilo nadvišivaše starešine i upravitelje, jer u njemu beše velik duh i car mišljaše da ga postavi nad svim carstvom svojim.

- ⁴ Tada starešine i upravitelji gledahu kako bi našli šta da zamere Danilu radi carstva; ali ne mogahu naći zabave ni pogreške, jer beše veran, i ne nalažашe se u njega pogreške ni mane.
- ⁵ Tada rekoše oni ljudi: Nećemo naći na tog Danila ništa, ako ne nadjemo šta na nj radi zakona Boga njegovog.
- ⁶ Tada dodjoše starešine i upravitelji k caru, i rekoše mu ovako: Darije care, da si živ doveka!
- ⁷ Sve starešine u carstvu, poglavari i upravitelji, većnici i vojvode dogovoriše se da se postavi carska naredba i oštra zabrana da ko bi se god zamolio za šta kome god bogu ili čoveku za trideset dana osim tebi, care, da se baci u jamu lavovsku.
- ⁸ Zato, care, postavi tu zabranu i napiši da se ne može promeniti, po zakonu midskom i persijskom, koji je nepromenljiv.
- ⁹ I car Darije napisa knjigu i zabranu.
- ¹⁰ A Danilo kad dozna da je knjiga napisana, otide svojoj kući, gde behu otvoreni prozori u njegovoj sobi prema Jerusalimu, i padaše na kolena svoja tri puta na dan i moljaše se i hvalu davaše Bogu svom kao šta činjaše pre.
- ¹¹ Tada se sabraše oni ljudi, i nadjoše Danila gde se moli i pripada Bogu svom.
- ¹² I otidoše te rekoše caru za carsku zabranu: Nisi li napisao zapovest, da ko bi se god zamolio kome god bogu ili čoveku za trideset dana, osim tebi, care, da se baci u jamu lavovsku? Car odgovori i reče: Tako je po zakonu midskom i persijskom, koji je nepromenljiv.
- ¹³ Tada odgovoriše i rekoše caru: Danilo, koji je izmedju roblja Judina, ne haje za te, care, ni za zabranu koju si napisao, nego se moli tri puta na dan svojom molitvom.
- ¹⁴ Tada car čuvši to ožalosti se vrlo, i naumi da izbavi Danila, i trudjaše se do zahoda sunčanog da ga izbavi.
- ¹⁵ Tada oni ljudi sabraše se kod cara i rekoše caru: Znaj, care, da je zakon u Midijana i Persijana da se nikakva zabrana i naredba koju postavi car, ne menja.
- ¹⁶ Tada car reče te dovedoše Danila i baciše ga u jamu lavovsku; i car progovori i reče Danilu: Bog tvoj, kome bez prestanka služiš, neka te izbavi.
- ¹⁷ I donesoše kamen i metnuše jami na vrata, i car ga zapečati svojim prstenom i prstenom svojih knezova da se ništa ne promeni za Danila.
- ¹⁸ Tada otide car u svoj dvor, i prenoći ne jedavši niti dopustivši da mu se donese šta čim bi se razveselio, i ne može zaspati.
- ¹⁹ Potom car usta ujutro rano i otide brže k jami lavovskoj.
- ²⁰ I kad dodje k jami, viknu Danila žalosnim glasom; i progovori car i reče Danilu: Danilo, slugo Boga Živoga, Bog tvoj, kome služiš bez prestanka, može li te izbaviti od lavova?
- ²¹ Tada Danilo reče caru: Care, da si živ doveka!
- ²² Bog moj posla andjela svog i zatvori usta lavovima, te mi ne naudiše; jer se nadjoh čist pred Njim, a ni tebi care, ne učinih zla.
- ²³ Tada se car veoma obradova tom, i zapovedi da izvade Danila iz jame. I izvadiše Danila iz jame, i ne nadje se rane na njemu, jer verova Bogu svom.
- ²⁴ Potom zapovedi car, te dovedoše ljude koji behu optužili Danila, i baciše u jamu lavovsku njih, decu njihovu i žene njihove; i još ne dodjoše na dno jami, a lavovi ih zgrabiše i sve im kosti potrše.
- ²⁵ Tada car Darije pisa svim narodima i plemenima i jezicima što življahu u svoj zemlji: Mir da vam se umnoži.

- ²⁶ Od mene je zapovest da se u svoj državi carstva mog svak boji i straši Boga Danilovog, jer je On Bog živi, koji ostaje doveka, i carstvo se Njegovo neće rasuti, i vlast će Njegova biti do kraja;
- ²⁷ On izbavlja i spasava, i čini znake i čudesa na nebu i na zemlji, On je izbavio Danila od sile lavovske.
- ²⁸ I taj Danilo beše srećan za carovanja Darijevog i za carovanja Kira Persijanca.

ПОГЛАВЉЕ 7

- P**rve godine Valtasara, cara vavilonskog, usni Danilo san i vide utvaru glave svoje na postelji; tada napisa san i pripovedi ukratko.
- ² Danilo progovori i reče: Videh u utvari svojoj noću, a to četiri vetra nebeska udariše se na velikom moru.
- ³ I četiri velike zveri izidjoše iz mora, svaka drugačija.
- ⁴ Prva beše kao lav, i imaše krila orlova; gledah dokle joj se krila poskuboše i podiže se sa zemlje i stade na noge kao čovek, i srce ljudsko dade joj se.
- ⁵ Potom, gle, druga zver beše kao medved, i stade s jedne strane, i imaše tri rebra u ustima medju zubima svojim, i govoraše joj se: Ustani, jedi mnogo mesa.
- ⁶ Potom videh, i gle, druga, kao ris, imaše na leđjima četiri krila kao ptica, i četiri glave imaše zver, i dade joj se vlast.
- ⁷ Potom videh u utvarama noćnim, i gle, četvrta zver, koje se trebaše bojati, strašna i vrlo jaka, i imaše velike zube gvozdene, jedjaše i satiraše, i gažaaše nogama ostatak, i razlikovaše se od svih zveri predjašnjih, i imaše deset rogova.
- ⁸ Gledah rogove, i gle, drugi mali rog izraste medju onima, a tri prva roga iščupaše se pred njim; i gle, oči kao oči čovečije behu na tom rogu, i usta koja govorahu velike stvari.
- ⁹ Gledah dokle se postaviše prestoli, i starac sede, na kome beše odelo belo kao sneg, i kosa na glavi kao čista vuna, presto Mu beše kao plamen ognjeni, točkovi Mu kao oganj razgoreo.
- ¹⁰ Reka ognjena izlažaaše i tečaaše ispred Njega, hiljada hiljada služaaše Mu, i deset hiljada po deset hiljada stajahu pred Njim; sud sede, i knjige se otvoriše.
- ¹¹ Tada gledah radi glasa velikih reči koje govoraše onaj rog; i gledah dokle ne bi ubijena zver i telo joj se raščini i dade se da izgori ognjem.
- ¹² I ostalim zverima uze se vlast, jer dužina životu beše im odredjena do vremena i do roka.
- ¹³ Videh u utvarama noćnim, i gle, kao Sin čovečiji idjaše sa oblacima nebeskim, i dodje do starca i stade pred Njim.
- ¹⁴ I dade Mu se vlast i slava i carstvo da Mu služe svi narodi i plemena i jezici; vlast je Njegova vlast večna, koja neće proći, i carstvo se Njegovo neće rasuti.
- ¹⁵ Meni Danilu prenemože duh moj u telu mom, i utvare glave moje uznemiriše me.
- ¹⁶ Pristupih k jednom od onih koji stajahu onde, i zamolih ga za istinu od svega toga. I progovori mi i kaza mi šta to znači:
- ¹⁷ Ove četiri velike zveri jesu četiri cara, koji će nastati na zemlji.
- ¹⁸ Ali će sveci Višnjeg preuzeti carstvo, i držaaće carstvo na vek i doveka.
- ¹⁹ Tada zaželeh znati istinu o četvrtoj zveri, koja se razlikovaše od svih i beše vrlo strašna, i imaše zube gvozdene i nokte bronzane, i jedjaše i satiraše, a ostatak nogama gažaaše,
- ²⁰ I o deset rogova šta joj behu na glavi, i o drugom koji izraste i tri otpadoše pred njim, o

rogu koji imaše oči i usta koja govoraahu velike stvari i beše po vidjenju veći od drugih.

²¹ Gledah, i taj rog vojevaše sa svecima i nadvladjivaše ih,

²² Dokle dodje starac, i dade se sud svecima Višnjeg, i prispe vreme da sveci preuzmu carstvo.

²³ Ovako reče: Četvrta zver biće četvrto carstvo na zemlji, koje će se razlikovati od svih carstava, i izješće svu zemlju i pogaziti i satrti.

²⁴ I deset rogova jesu deset careva, koji će nastati iz tog carstva, a posle njih nastaje drugi, i on će se razlikovati od predjašnjih, i pokoriće tri cara.

²⁵ I govoriće reči na Višnjeg, i potiraće svece Višnjeg, i pomišljaće da promeni vremena i zakone; i daće mu se u ruke za vreme i za vremena i za po vremena.

²⁶ Potom će sesti sud, i uzeće mu se vlast, te će se istrebiti i zatrti sasvim.

²⁷ A carstvo i vlast i veličanstvo carsko pod svim nebom daće se narodu svetaca Višnjeg; Njegovo će carstvo biti večno carstvo, i sve će vlasti Njemu služiti i slušati Ga.

²⁸ Ovde je kraj ovoj reči. A mene, Danila vrlo uznemiriše misli moje, i lice mi se sve promeni; ali reč sačuvah u srcu svom.

ПОГЛАВЉЕ 8

Treće godine carovanja Valtasarovog pokaza se meni Danilu utvara posle one koja mi se pokazala pre.

² I videh u utvari; a bejah u Susanu u gradu koji je u zemlji Elamu, kad videh, i videh u utvari i bejah na vodi Ulaju.

³ I podigoh oči svoje i videh, i gle, stajaše kraj vode ovan, koji imaše dva roga, a rogovi behu visoki, ali jedan viši od drugog, i viši naraste posle.

⁴ Videh ovna gde bode na zapad i na sever i na jug, i nijedna zver ne mogaše mu doleteti, i ne beše nikoga ko bi izbavio od njega, nego činjaše šta hoćaše, i osili.

⁵ A kad ja motrah, gle, idjaše jarac od zapada povrh sve zemlje, a ne doticaše se zemlje; i taj jarac imaše rog znamenit medju očima svojim.

⁶ I dodje do ovna koji imaše dva roga, kog videh gde stoji kraj vode, i potrča na nj gnevno silom svojom.

⁷ I videh ga gde dodje do ovna, i razgnevivši se na nj udari ovna, te mu slomi oba roga i ne beše sile u ovnu da mu odoli, nego ga obori na zemlju i pogazi ga, i ne beše nikoga da izbavi ovna od njega.

⁸ I jarac posta vrlo velik; a kad osili, slomi se veliki rog, i mesto njega narastoše znamenita četiri roga prema četiri vetra nebeska.

⁹ I iz jednog od njih izidje jedan rog malen i naraste vrlo velik prema jugu i istoku i prema krasnoj zemlji.

¹⁰ I naraste dori do vojske nebeske, i obori na zemlju neke od vojske i od zvezda, i pogazi ih.

¹¹ I naraste dori do poglavara toj vojsci, i uze Mu svagdašnju žrtvu, i sveti stan Njegov obori.

¹² I vojska bi dana u otpad od žrtve svagdašnje, i obori istinu na zemlju, i šta činjaše napredovaše mu.

¹³ Tada čuh jednog sveca gde govoraše; i jedan svetac reče nekome koji govoraše: Dokle će trajati ta utvara za svagdašnju žrtvu i za otpad pustošni da se gazi svetinja i vojska?

¹⁴ I reče mi: Do dve hiljade i tri stotine dana i noći; onda će se svetinja očistiti.

- ¹⁵ A kad videh ja Danilo ovu utvaru, i zaiskah da razumem, gle, stade preda me kao čovek.
- ¹⁶ I čuh glas čovečiji nasred Ulaja, koji povika i reče: Gavriilo kaži ovome utvaru.
- ¹⁷ I dodje gde ja stajah; i kad dodje uplaših se, i padoh na lice svoje; a on mi reče: Pazi, sine čovečiji, jer je ova utvara za poslednje vreme.
- ¹⁸ A dok mi on govoraše, ja bejah izvan sebe ležeći ničice na zemlji; a on me se dotače, i ispravi me, te stadoh.
- ¹⁹ I reče: Evo, ja ću ti kazati šta će biti na kraju gneva; jer će u određeno vreme biti kraj.
- ²⁰ Ovan što si ga video, koji ima dva roga, to su carevi midski i persijski.
- ²¹ A runjavi je jarac car grčki; i veliki rog što mu beše medju očima, to je prvi car.
- ²² A šta se on slomi, i mesto njega narastoše četiri, to su četiri carstva, koja će nastati iza tog naroda, ali ne njegovom silom.
- ²³ A na kraju carovanja njihovog, kad bezakonici navršše meru, nastaće car bestidan i lukav.
- ²⁴ Sila će mu biti jaka, ali ne od njegove jačine, i čudesno će pustošiti, i biće srećan i svršivaće, i gubiće silne i narod sveti.
- ²⁵ I lukavstvom njegovim napredovaće prevara u njegovoj ruci, i podignuće se u srcu svom, i u miru će pogubiti mnoge, i ustaće na Kneza nad knezovima, ali će se potrti bez ruke.
- ²⁶ A rečena utvara o danu i noći istina je; zato ti zapečati utvaru, jer je za mnogo vremena.
- ²⁷ Tada ja Danilo zanemogoh, i bolovah neko vreme; posle ustah i vrših poslove careve; i čudih se utvari, ali niko ne dozna.

ПОГЛАВЉЕ 9

- P**rve godine Darija, sina Asvirovog od plemena midskog, koji se zacari nad carstvom haldejskim,
- ² Prve godine njegovog carovanja ja Danilo razumeh iz knjiga broj godina, koje beše rekao Gospod Jeremiji proroku da će se navršiti razvalinama jerusalimskim, sedamdeset godina.
- ³ I okretah lice svoje ka Gospodu Bogu tražeći Ga molitvom i molbama s postom i s kostreti i pepelom.
- ⁴ I pomolih se Gospodu Bogu svom i ispovedajući se rekoh: O Gospode, Bože veliki i strašni, koji držiš zavet i milost onima koji Te ljube i drže zapovesti Tvoje;
- ⁵ Zgrešismo i zlo činismo i bismo bezbožni, i odmetnusmo se i odstupismo od zapovesti Tvojih i od zakona Tvojih.
- ⁶ I ne slušasmo sluga Tvojih proroka, koji govorahu u Tvoje ime carevima našim, knezovima našim i očevima našim i svemu narodu zemaljskom.
- ⁷ U Tebe je, Gospode, pravda, a u nas sram na licu, kako je danas, u Judejaca i u Jerusalimljana i u svih Izrailjaca, koji su blizu i koji su daleko po svim zemljama kuda si ih razagnao za grehe njihove, kojima Ti grešiše.
- ⁸ Gospode, u nas je sram na licu, u careva naših, u knezova naših i u otaca naših, jer Ti zgrešismo.
- ⁹ U Gospoda je Boga našeg milost i praštanje, jer se odmetnusmo od Njega,
- ¹⁰ I ne slušasmo glas Gospoda Boga svog da hodimo po zakonima Njegovim, koje nam je dao preko sluga svojih proroka.

- 11** I sav Izrailj prestupi zakon Tvoj, i odstupi da ne sluša glas Tvoj; zato se izli na nas prokletstvo i zakletva napisana u zakonu Mojsija, sluge Božijeg, jer Mu zgrešismo.
- 12** I On potvrdi reči svoje koje je govorio za nas i za sudije naše, koje su nam sudile, pustivši na nas zlo veliko, da tako ne bi pod svim nebom kako bi u Jerusalimu.
- 13** Kako je pisano u zakonu Mojsijevom, sve to zlo dodje na nas, i opet se ne molismo Gospodu Bogu svom da bismo se vratili od bezakonja svog i pazili na istinu Tvoju.
- 14** I Gospod nastade oko zla i navede ga na nas; jer je pravedan Gospod Bog naš u svim delima svojim koja čini, jer ne slušasmo glas Njegov.
- 15** Ali sada, Gospode Bože naš, koji si izveo narod svoj iz zemlje misirske rukom krepkom, i stekao si sebi ime, kako je danas, zgrešismo, bezbožni bismo.
- 16** Gospode, po svoj pravdi Tvojoi neka se odvрати gnev Tvoj i jarost Tvoja od grada Tvog Jerusalima, svete gore Tvoje; jer sa greha naših i s bezakonja otaca naših Jerusalim i Tvoj narod posta rug u svih koji su oko nas.
- 17** Sada dakle poslušaj, Bože naš, molitvu sluge svog i molbe njegove, i obasjaj licem svojim opustelu svetinju svoju, Gospoda radi.
- 18** Bože moj, prigni uho svoje, i čuj; otvori oči svoje, i vidi pustoš našu i grad, na koji je prizvano ime Tvoje, jer ne radi svoje pravde nego radi milosti Tvoje padamo pred Tobom moleći se.
- 19** Gospode usliši, Gospode oprosti, Gospode pazi i učini, ne časi sebe radi Bože moj, jer je Tvoje ime prizvano na ovaj grad i na Tvoj narod.
- 20** A dok ja još govorah i moljah se i ispovedah greh svoj i greh naroda svog Izrailja, i padah moleći se pred Gospodom Bogom svojim za svetu goru Boga svog,
- 21** Dok još govorah moleći se, onaj čovek Gavriilo, kog videh pre u utvari, dolete brzo i dotače me se o večernjoj žrtvi.
- 22** I nauči me i govori sa mnom i reče: Danilo, sada izidjoh da te urazumim.
- 23** U početku molitve tvoje izidje reč, i ja dodjoh da ti kažem, jer si mio; zato slušaj reč, i razumi utvaru.
- 24** Sedamdeset je nedelja određeno tvom narodu i tvom gradu svetom da se svrši prestup i da nestane greha i da se očisti bezakonje i da se dovede večna pravda, i da se zapečati utvara i proroštvo, i da se pomaže Sveti nad svetima.
- 25** Zato znaj i razumi: Otkada izidje reč da se Jerusalim opet sazida do pomazanika vojvode biće sedam nedelja, i šezdeset i dve nedelje da se opet pograde ulice i zidovi, i to u teško vreme.
- 26** A posle te šezdeset i dve nedelje pogubljen će biti pomazanik i ništa mu neće ostati; narod će vojvodin doći i razoriti grad i svetinju; i kraj će mu biti s potopom, i određeno će pustošenje biti do svršetka rata.
- 27** I utvrdiće zavet s mnogima za nedelju dana, a u polovinu nedelje ukinuće žrtvu i prinos; i krilima mrskim, koja pustoše, do svršetka određenog izliće se na pustoš.

ПОГЛАВЉЕ 11

- 1** ja prve godine Darija Midijanina stadoh da Mu pomognem, i da Ga potkrepim.
- 2** A sada ću ti kazati istinu. Evo, još će tri cara nastati u Persiji; i četvrti će biti bogatiji od svih, i kad se ukrepi bogatstvom svojim, sve će podignuti na grčko carstvo.
- 3** Potom će nastati silan car, i vlašće velikom državom i radiće šta hoće.
- 4** A kako nestane, rasuće se carstvo njegovo i razdeliće se u četiri vetra nebeska, ne

medju natražje njegovo niti s vlašću s kojom je on vladao, jer će se carstvo njegovo ukinuti i dopasti drugima, a ne njima.

⁵ I car južni osiliće, i jedan od knezova njegovih, i biće silniji od njega, i vladace, i država će njegova biti velika.

⁶ I posle nekoliko godina oni će se oprijateljiti, i kći južnog cara doći će k caru severnom da učini pogodbu; ali ona neće sačuvati sile mišici, niti će se on održati mišicom svojom, nego će biti predana i ona i oni koji je dovedu i sin njen i onaj koji joj bude pomagao u to vreme.

⁷ Potom će od izdanka iz korena njenog nastati jedan na mesto njegovo, koji će doći s vojskom svojom i udariti na gradove cara severnog, i biće ih i osvojiće ih.

⁸ I bogove će njihove i knezove njihove sa zakladama njihovim dragocenim zlatnim i srebrnim odneti u ropstvo u Misir, i ostaće nekoliko godina jači od cara severnog.

⁹ I tako će car južni doći u svoje carstvo, i vratiće se u svoju zemlju.

¹⁰ Ali će sinovi njegovi zaratiti, i skupiće veliku vojsku; i jedan će doći iznenada, i poplaviti i proći; i vrativši se ratovaće do grada njegovog.

¹¹ Tada će se razljutiti car južni, i izaći će i ratovaće s njim, s carem severnim, i podignuće veliku vojsku, te će mu biti data u ruke vojska.

¹² I kad razbije vojsku, poneće se srce njegovo, i pobiće hiljade, ali se neće ukrepiti.

¹³ Jer će car severni opet dignuti vojsku veću od prve; i posle nekoliko godina doći će s velikom vojskom i s velikim blagom.

¹⁴ I u to će vreme mnogi ustati na cara južnog; i zlikovci od tvog naroda podignuće se da se potvrdi utvara, i popadaće.

¹⁵ I doći će car severni, i načiniće opkope, i uzeće tvrde gradove, i mišice južnog cara neće odoleti ni izabrani narod njegov, niti će biti sile da se opre.

¹⁶ I onaj došav na nj činiće šta hoće, i neće biti nikoga da mu se opre; i zaustaviće se u krasnoj zemlji, koju će potrti svojom rukom.

¹⁷ Potom će okrenuti da dodje sa silom svega carstva svog, ali će se pogoditi s njim, i daće mu kćer za ženu da bi ga upropastio, ali se ona neće držati, niti će biti s njim.

¹⁸ Potom će se okrenuti na ostrva, i osvojiće mnoga; ali će jedan vojvoda prekinuti sramotu koju čini, i oboriće na nj sramotu njegovu.

¹⁹ Potom će se okrenuti ka gradovima svoje zemlje, i spotaknuće se i pašće, i neće se više naći.

²⁰ I na njegovo će mesto nastati koji će poslati nastojnika u slavi carskoj; ali će za malo dana poginuti bez gneva i bez boja.

²¹ A na njegovo će mesto doći neznatan čovek, kome nije namenjena čast carska; ali će doći mirno i osvojiće carstvo laskanjem.

²² I mišice koje plave on će poplaviti i polomiti, pa i kneza s kojim je učinio veru.

²³ Jer udruživši se s njim učiniće prevaru, i došavši nadvladaće s malo naroda.

²⁴ I doći će mirno u rodna mesta u zemlji, i učiniće šta ni očevi njegovi ni očevi otaca njegovih ne učiniše, razdeliće im plen i grabež i blago, i smišljaće misli na gradove, za neko vreme.

²⁵ Potom će podignuti silu svoju i srce svoje na cara južnog s velikom vojskom; i car će južni doći u boj s velikom i vrlo silnom vojskom; ali neće odoleti, jer će mu se činiti nevera.

²⁶ I koji jedu hleb njegov satrće ga; vojska će njegova poplaviti, i mnogi će pasti pobijeni.

²⁷ I srce će obojice careva raditi o zlu, i za jednim će stolom lagati; ali se neće izvršiti; jer će kraj još biti u odredjeno vreme.

- 28** I tako će se vratiti u svoju zemlju s velikim blagom; i srce će se njegovo obratiti na sveti zavet, i kad izvrši, vratiće se u svoju zemlju.
- 29** U odredjeno će vreme opet doći na jug; ali drugi put neće biti kao prvi put.
- 30** Jer će doći na nj ladje kitejske, i on će se ojaditi, te će se vratiti; i razljutiće se na sveti zavet, i izvršiće; i vrativši se složiće se s onima koji ostavljaju sveti zavet.
- 31** I vojska će stajati uza nj, i oskvrniće svetinju u gradu, i ukinuti žrtvu svagdašnju i postaviće gnusobu pustošnu.
- 32** I koji su bezbožni prema zavetu, on će ih laskanjem otpaditi; ali narod koji poznaje Boga svog ohrabriće se i izvršiće.
- 33** I razumni u narodu naučiće mnoge, i padaće od mača i ognja, ropstva i grabeža mnogo vremena.
- 34** Ali padajući dobiće malu pomoć; i mnogi će pristati s njima dvoličeci.
- 35** I od razumnih će pasti neki da bi se okušali i očistili i ubelili do roka, jer će još biti rok.
- 36** I taj će car činiti šta hoće, i podignuće se i uzvisiće se iznad svakog boga, i čudno će govoriti na Boga nad bogovima, i biće srećan dokle se ne svrši gnev, jer će se izvršiti šta je odredjeno.
- 37** Neće mariti ni za bogove svojih otaca ni za ljubav žensku, niti će za kog boga mariti, nego će se uzvišavati nada sve.
- 38** I na mesto Boga Najsilnijeg slaviće boga kog oci njegovi ne znaše, slaviće zlatom i srebrom i dragim kamenjem i zakladama.
- 39** I učiniće da gradovi Boga Najsilnijeg budu boga tudjeg; koje pozna umnožiće im slavu i učiniće ih gospodarima nad mnogima i razdeliće zemlju mesto plate.
- 40** A u poslednje vreme južni će se car pobiti s njim; i car će severni udariti na nj kao vihor s kolima i konjicima i s mnogim ladjama, i ušavši u zemlje poplaviće i proći.
- 41** I doći će u krasnu zemlju, i mnogi će propasti, a ovi će se izbaviti od njegovih ruku: edomska, moavska i glavni deo sinova Amonovih.
- 42** I posegnuće rukom svojom na zemlje, i zemlja misirska neće umaknuti.
- 43** I osvojiće blago u zlatu i u srebru i sve zaklade misirske; i Livijani i Etiopljani ići će za njim.
- 44** Ali će ga glasovi sa istoka i sa severa smesti, te će izaći sa velikim gnevom da pogubi i zatre mnoge.
- 45** I razapeće šatore dvora svog medju morima na krasnoj svetoj gori; i kad dodje k svom kraju, niko mu neće pomoći.

ПОГЛАВЉЕ 12

A u to će se vreme podignuti Mihailo, veliki knez, koji brani tvoj narod; i biće žalosno vreme, kakvog nije bilo otkako je naroda do tada; i u to će se vreme izbaviti tvoj narod, svaki koji se nadje zapisan u knjizi.

2 I mnogo onih koji spavaju u prahu zemaljskom probudiće se, jedni na život večni, a drugi na sramotu i prekor večni.

3 I razumni će se sjati kao svetlost nebeska, i koji mnoge privedoše k pravdi, kao zvezde vazda i doveka.

4 A ti Danilo zatvori ove reči i zapečati ovu knjigu do poslednjeg vremena; mnogi će pretraživati, i znanje će se umnožiti.

5 Tada pogledah ja, Danilo, i gle, stajahu druga dvojica, jedan s ove strane na bregu reke,

a drugi s one strane na bregu reke.

⁶ I jedan reče čoveku obučenom u platno, koji stajaše nad vodom u reci: Kad će biti kraj tim čudesima?

⁷ I čuh čoveka obučenog u platno, koji stajaše nad vodom u reci, i podiže desnicu svoju i levicu svoju k nebu, i zakle se Onim koji živi uvek da će se sve ovo ispuniti po vremenu, po vremenima i po po vremena, i kad se svrši rasap sile svetog naroda.

⁸ I ja čuh ali ne razumeh; i rekoh: Gospodaru moj, kakav će biti kraj tome?

⁹ A On reče: Idi Danilo, jer su zatvorene i zapečaćene ove reči do poslednjeg vremena.

¹⁰ Mnogi će se očistiti, ubeliti i okušati; a bezbožnici će raditi bezbožno, niti će koji bezbožnik razumeti, ali će razumni razumeti.

¹¹ A od vremena kad se ukine žrtva vazdašnja i postavi gnusoba pustošna, biće hiljadu i dvesta i devedeset dana.

¹² Blago onome koji pretrpi i dočeka hiljadu i tri stotine i trideset i pet dana.

¹³ A ti idi ka svom kraju; i počivaćeš i ostaćeš na delu svom do svršetka svojih dana.

For other languages please go to **www.wordproject.org**